

CAPUT V.

6 Et cum hoc fecisset concluderunt
piscium multitudinem magnam: di-
rumpebatur autem rete eorum.

7 Et innuerunt sociis, qui erant in
altero nauigio, ut venirent & ipsis
opitularentur. venerunt igitur &
impleuerunt ambas naues, ita ut
mergerentur.

8 Quam autem hæc vidisset Simon
Petrus, accidit ad genua Iesu dicēs,
discede à me, nam homo peccator
sum Domine.

9 Pauor enim occuparat eum, &
omnes qui cum eo erant super ca-
ptura piscium, quam comprehēde-
rant.

10 Similiter autem & Iacobum &
Iohannem, filios Zebedæi, qui erant
socii Simoni. Tunc ait ad Simonem
Iesus, ne time, ab hoc tempore ho-
mines viuos capies.

11 Illi autem cum subduxissent in
terram nauigia, relictis omnibus
sequuti sunt eum.

12 Et factum est, cum esset in qua-
dam vrbe, tum ecce adfuit quidam
plenus lepra: ac viso Iesu procidens
in faciem, rogauit eum dicens: Do-
mine, si velis potes me purgare.

13 Iesus autem extensa manu reti-
git eum dicens: volo purgator, &
statim lepra abiit ab eo.

14 Ipse vero præcepit ei, ut nulli hoc
diceret: sed vade (inquit) ostende
te ipsum sacerdoti & offer pro pur-
gatione tui prout præcepit Moyses
(ut hoc sit) eis testimonio.

Ratio ordinis.

*Particula ecce, in Mattheo, non
enunciat leprosum naturaliter sequi ad
precedentia quia non est ordinis: sed
potius nouitatis. Ratio autem ordinis
in Mattheo indicatur in Harmonia
huius defensione generali. Quare lon-
ge falluntur, qui voluit hunc leprosum
alium esse ab illo qui Marc. 1. & Luc.
5. narratur. ponitur etiam hic leprosus
in Mattheo naturaliter, quoniam ita
sequitur ad v. 2. cap. 4. Nam inter-
iecta omnia sunt vel recapitulata vel
anticipata.*